

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
דוב איתן

כתב ראשי:
אלי תבור

צלם המערכת:
יעקב אנוור

עורך כיתוב:
אבשלום קורן

צייר המערכת:
דן וקני

חברי המערכת:

אורי אלוני, שלמה אלינב, שיינע נלור, לילי גליץ, דוד הורוביץ, רותי ורד, יוסף אברחם, יונה יריב, אביבה סטן, אבנר פרי, שמעון צבר, עמוס קינו, סליה רחביה.

חמוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 22.67.85.
ת.ד. 136. טען למברקים: עולמפרט.
דפוס טסה שהם בע"מ, ת"א, סל. 31139.
ההפצה: דוד סופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן חסודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

נתם עשית - אל יאוש ספק טרול יעזור לנקות הלבוש

מחיר השופרת 1.50 ל"י להשיג בבתי מרקחת ובפרפורמיות.

פרסום ארקי

איך זה התחיל?
לאן זה הולך?

מורהדרך להבנת אחת התופעות המכריעות בהיסטוריה החדשה - בספריקורותיה המצויין של "המפלגה".

ליאונרד שפירא התפלגה הקומוניסטית הסובייטית

עם הספר בע"מ

תלמידי

לראות בעליל שהפשע אינו משתלם במדינת ישראל.

★ ★ ★

קטע מדבריה הנכסות, ישיבה ג'יו, מיום ה-26 בדצמבר 1961:

חבריה הנכסות ד"ר חנן רובין (מפ"ם) שאל את שר-הבטחון: "בצמוד ד של השבועון העולם הזה (מס' 1264) מיום 29.11.61, מוסר כתב ה' עתון מר אלי תבור, על שיחה שקיים עם ואן-זלר, מנהל-הלשכה של שר-התעופה ה' פורטוגלי. בקשר עם תוכן הכתבה הזאת, בה מדובר, בין היתר, על מכירת מטוסים מדגם דאקוטה לשימוש הצבא הפורטוגלי, אבקש מכב' לענות לי מעל בימת הכנסת: (1) האם נכונה הידיעה הנ"ל, שפ"ר סמה על פי דברי מר ואן-זלר, שנמכרו מטוסים מדגם דאקוטה מישראל לשימוש צבא פורטוגלי?"

(2) האם הגיעו - באופן ישיר או בעקיפין - מטוסים מישראל לידי שימוש על-ידי צבא פורטוגלי, או לידי שימוש על-ידי גורם פורטוגלי אחר?"

טנן שר-הבטחון, שמעון פרס: "החשובה לשאלתה זו ניתנה כבר בתשובתי לשאלת-תה מס' 0067, ואין לי להוסיף או לגרוע ממנה." (באותה שאלתה שאל רובין על שיפוז מטוסים למען פורטוגלי, ופרס נתן תשובה מתחמקת. לא היה לזה כל קשר לגילויים החדשים של העולם הזה).

★ ★ ★

לעולם אין לדעת לאן מתגלגלים דברי העולם הזה.

השבוע, באחד משידורי-ההסתה הרגילים שלו, ציטט רדיוקאהיר בשפה העברית את העולם הזה. זו תופעה רגילה למדי. אך הפעם לא ציטט השרדן המזרי מאמר פו ליטי או כתבת-גילויים, אלא דווקא תשובה שניתנה למכתב למערכת.

לפני חודשים עירער הקורא ש. אלעזרי מרחובות על העובדה שנימרו, גיבורי-ה' צייד העתיק, היה גיבור שמי, כפי שטענתי באחד ממאמרי על הכנענים. הוא הסתמך על התנ"ך, הטוען כי נימרו היה בן כוש. בתשובה למכתב זה ציינה המערכת כי "עורכי התנ"ך נהגו ליחס לעמים שמיים רבים, בהם לחמו, מוצא חמי, שנראה להם נחות".

רדיו קאהיר התנפל על תשובה זו כמוצא שלל רב. הנה נמצאה סוף-סוף ההוכחה (ואכן, הוכחה עתיק-יומני!) שהישראלים המנהלים מתייחסים בבזו לגזע הכושי! האזינו כל עמי אפריקה המתעוררת! אני מקווה כי אחמד שוקירי לא האזין לשידור, ולא - יש לצפות שתשובתנו למכתב הקורא אלעזרי תתפוס בשנה ה' באה מקום נכבד בנאום המאראטוני של נציג ערב-הסעודית על בעיית-הפליטים.

★ ★ ★

עד כמה מוסמכות הערכות העולם הזה בעיני אנשי-המקצוע בשטחים השונים? ערב ראש-השנה בחרו עורכי העולם הזה באנשי-השנה בשטחים השונים. כאיש-הס' פורט של השנה שעברה נבחר כדורסלן מכבי תל-אביב, תנחום כהן-מינץ. השבוע ערך עתון-הספורט מישאל בין 28 עתונאים לשם בחירת הספורטאי ה' מצטיין של שנת 1961. האיש שזכה לרוב נקודות מוחלט, כמעט כפליים מכל ספורי-סאי אחר: תנחום כהן-מינץ.

10 לירות קנס ואם לא יוציא הנאשם רשיון לאקדת תוך ששה חודשים, יותרם הכלי" פסק השופט.

במשך שנים עמדה מערכת-התביעה של ממשלת ישראל לתפוס את עורכי העולם הזה בקלקלתם ולשלוח אותם למקום הראוי להם לכל הדעות - בית-הסוהר. עורכי ה' עתון נתבעו פעם אחרי פעם למשפט, בעתון עניינים של מה-בכך. פעמים רבות עוד יותר הוזמנו למשטרה לשם גביית עדויות, ולפחות ארבע פעמים נדרשו השופטים למנוע את יציאתם מן הארץ, בטענה שה' משטרה עומדת להגיש נגדם משפטים נר ראים. לרוע מלה של התביעה, עלו כל הנסיונות האלה בתוהו. העולם הזה ניצח בכל משפטים.

לפני כמה חודשים קיבל היועץ המשפטי הוראה ממקור מסויים להכפיל את מאמציו ולחפש עילת-תביעה נגד עורכי העולם הזה, ויהי מה. ואובנם, זה הועיל. השבוע נחלה התביעה נצחון גדול, אך משום מה קופח נצחון זה בעתונות. הדיחה היה קלוש. מאחר שאין דבר מרגיז יותר מאשר לנחול נצחון מזהיר שאיש אינו יודע עליו, מלא לבנו רחמים על המשטרה. על כך הטילה המערכת על שמעון צבר, שנכח בעת הדין, להנציח את המאורע.

להלן הדו"ח של שמעון צבר, ישר משרד-הקמל:

סוף-סוף! אחרי כל המאמצים לגלות את פרצופו האמיתי של העולם הזה ולהאשים אותו בבית-המשפט באיזה פשע נורא, כמו גניבת-מסכים או דריכה-על-הדשא בכיכר דינגוץ, הצליחו הפעם. העולם הזה, או - יותר נכון - ראש-המערכת שלום כהן, נמצא אשם על-ידי השופט אריה גראף בבית-משפט-השלום בפתח-תקה.

תחילת הפשע בכך ששלחו תולית שוט' רים לערוך חיפוש בביתו של כהן, אחרי שנכנס למשטרה לראש כי הוא גנב מסמכים בטחוניים סודיים ביותר. את המסמכים לא מצאו, אך במקום המסמכים מצאו בבית מחסן שלם של נשק - שלושה אקדחים.

האקדה הראשון היה פרובנס ענקי, עם הרבה כדורים גדולים. אבל לשוטרים לא היה מזל. לשלום כהן יש רשיון על הכלי הזה, תלום כחוק, ואפילו את המיסים עליו שילם בסדר.

אבל אחרי-כך היה לשוטרים יותר מזל. בין עצצועי הבן מצאו שני אקדחים קט' גים. אחד מהם היה אקדה עצצוע שלום הביא לבנו מקובה, והשני היה אקדה קטן מצופה ניקל, מזכרת ממלחמת-השחרור.

השוטרים לקחו בתחילה את שניהם. אך שלום כהן ניסה למנוע בושות, והראה להם איזה הוא האקדה האמיתי.

"אתה נאשם בזה שבשעה 9 בבוקר, ב' ביתך בקרית-מטלון, נמצא אקדה מצופה ניקל במחסן?" אמר השבוע בא-כוח ה' תביעה, הסמל יצחקי.

"מודה או לא מודה?" שאל השופט. "מודה".

"יש הרשעות קודמות?" "אין הרשעות קודמות".

וכאן גולל הסמל יצחקי את פרשת ה' פשע המסוכן, וסיפר כיצד עשו את החי' פוש במחסן ומצאו את האקדה שהגיע ל' נאשם עוד בזמן מלחמת-השחרור. ואחרי כך ביקש שלא יחרימו את האקדה, אלא אם לא יוציא מר כהן רשיון תוך ששה חודשים. אחר כך שאלו את הנאשם אם יש לו מה לומר והנאשם, שהודה כבר מקודם, אמר שהוא מוכן לשבור את הנוקר ובלבד שישיארו את הכלי המסוכן הזה בין צע' צועי בנו.

10 לירות קנס ואם לא יוציא הנאשם רשיון לאקדת תוך ששה חודשים, יותרם הכלי" פסק השופט.

ואויבי העולם הזה צהלו ושמחו. אפשר

מכתבים

והרחמן ישיב את שבות עמו לכל ירח מסנו נידה.

ועד להגנת כבוד ישראל, ירושלים

המנוול האכזר ימ"ש

"הומוניסטים" ישראליים רבים, בהשראתו ובראשותו של אורי אבנרי (העולם הזה 1267), מהססים: האם יש לתלות את השרץ או לא? מילא, לאנשים חסימים אינני מתי' פלא, אבל מדוע מהסס אורי אבנרי? הו הוא כתב פעם (העולם הזה 1194), שאייכמו בכלל לא אשם, שהוא רק "קרבן ליצרים ודחפים תת-הכרתיים שאינו שליטה עליהם". א. הרוזה, חיפה

קראתי בענין רב את פאטרו של אורי אבנרי, ויכוח עם עצמי" (העולם הזה 1266). אין ספק שלפי האופי שלנו, אנו כמעט שאיננו מסוגלים להוציא לפועל פסק דין אכזרי, אך בבית-המשפט לא הו' אש' שרות אחרת, ובלגנו חסימי דעים באשם המנוול האכזר הזה ששמו אדולף אייכמן ימ"ש, שיתחנו על חייו שטנוולים. אין בזה